



Hokejisti to vedia aj s loptou

Pri príležitosti 65. výročia organizovaného futbalu v Medzibrode a postupu miestneho futbalového klubu do IV. ligy sa hokejový reprezentant SR Tomáš Surový v spolupráci so starostom obce Pavlom Svetlíkom a občianskym združením Chlapci z Medzibrodu rozhodli zorganizovať dňa 20.6. 2015 exhibičné futbalové stretnutie medzi hokejistami a postupujúcimi domácimi futbalistami.



novaní sa však zúčastnili iba na predzápasovom podpisovaní a na zápas kvôli ďalším povinnostiam nenastúpili. Účasť viacerých známych tvári prilákala do areálu futbalového ihriska veľké množstvo zvedavcov, ktorí sa najskôr mohli potešiť z podpisov hviezd a neskôr mohli obdivovať aj ich futbalové umenie na trávniku. Viacerí hokejisti dokazovali, že to vedia aj s futbalovou loptou a určite by sa nestratili v dedinských kluboch v rámci okresných súťaží.



Vďaka Tomášovej iniciatíve, pozvanie na túto akciu prijali viacerí súčasní aj bývalí reprezentanti (Tatar, Sekera, Sersen, Baranka, Graňák, Bartovič, Handzuš, Országh, Zedník, Radivojevič, Bambúch, Lintner a Marek Hamšík). Poslední dvaja me-



Exhibičné stretnutie sa odohrávalo v tradičnom voľnom tempe a góly pribúdali v rýchлом slede na obidvoch stranách. Po polčasovom výsledku 6:6 domáci futbalisti zobrali na vedomie, že na svetelnej tabuli sa zobrazí maximálne iba 9 gólov a preto ►



► po prestávke trochu zvolnili svoj gólový potenciál. Hokejisti však na to nebrali žiadny ohľad a tak sa zápas nakoniec skončil ich víťazstvom 11:9, aj keď na tabuli svietil konečný nerozhodný výsledok 9:9. V tomto zápase však vôbec nešlo o víťaza, ale hlavne o dobrú zábavu a podporu výstavby detského ihriska v areáli kultúrno-športového oddychového centra pri futbalovom ihrisku.

Na záver treba spomenúť, že miestny futbalový klub spolu so starostom obce p. Svetlíkom v predvečer exhibície zorganizoval v sále kultúrneho domu pri príležitosti 65. výročia organizovaného futbalu v Medzibrodě spoločenské posedenie s bývalými hráčmi, na ktorom ich všetkých ocenil a poďakoval im za rozvoj medzibrodského futbalu. Posedenia sa zúčastnili aj prizvaní hostia a to pán František Králka za Internacionálov VSS Košice a tiež zástupcovia okresného futbalového zväzu p. Šimko a p. Túma.

(ihu)



Tretí ročník súťaže vo varení gulášu



Varenia chvilí gulášoví fajnšmekri pod taktovkou Pohostinstva U bráču Pub sa už po tretíkrát stretli 6. júna 2015 na našom námestí na Majstrovstvách vo varení gulášu. Za účasti 5 súťažných družstiev akcia prebiehala vo výbornej nálade. Ohník horel, mäsko sa krájalo, zeleninka čistila, krumple škrabali a pivo popíjalo. Keď guláš v kotlíkoch dobublal, porota s predsedom Jarom Prašovským hodnotila predovšetkým chuť. Divákovi a aj náhodným okoloidúcim navarené veľmi chutilo a aj po dupľu sa vrátili. V tento horúci slnečný deň bolo dopriať vyhrať tímu Jara Dřímalku spolu s dcérou Barborou a Gustíkom Lalahom, druhí skončili Peter Lazar, Robo Parala, Michal Donoval a tretí odmenení boli Jožko Zeman - Vazúl, Mišo Haviar Pískal a Drahúš Svoboda. Víťazom a aj zúčastneným srdečne blahozeláme a tešíme sa na ďalší ročník.

-ks-



Konečne sme sa dočkali...

Po dlhých rokoch čakania sa konečne splnil sen našich hasičov. Bolo že to radosti, keď nám oznámili túto novinu. „Budeme mať auto!“ nieslo sa od ucha k uchu. „Konečne“, povzdychol si nejeďden z nás hasičov a už sme len čakali, kedy to bude.

Táto slávnostná chvíľa nastala dňa 25.6.2015 v popoludňajších hodinách. Za zvukov hasičskej sirény vchádzalo do našej obce veľké hasičské auto TATRA 815. Zatočilo na naše námestie obkolesené našimi občanmi a samozrejme nastúpenými hasičmi. Z auta s úsmevom na tvári vystúpil podpredseda vlády a pán minister vnútra SR Róbert Kaliňák a zvitl sa s našim pánom starostom. Veliteľ DHZ podal hlásenie pánu ministrovi. Všetkých prítomných hostí z Bratislavy aj krajského a okresného výboru DPO a HaZZ privítal pán starosta Ing. Svetlík.

Vo svojom príhovore v krátkosti zhrnul históriu nášho hasičstva v obci od r. 1924 až dosiaľ. Poďakoval vládny činiteľom i ostatným hosťom za to, že konečne uznali, že aj naša obec potrebuje nové auto. Veď naše staručké auto CAS-25 drží už len silou vôle a šikovných rúk ľudí, čo sa mu toľké roky venovali.



siči pánu starostovi Ing. Svetlíkovi, riaditeľke OV DPO p. Anne Matalovej, ktorí sa v nemalej miere zaslúžili o pridelenie nášho nového auta, ale aj všetkým našim spoluobčanom, ktorí s nami zdieľali túto slávnostnú chvíľu.

Zároveň ďakujeme aj pracovníckam obecného úradu, ktoré pripravili občerstvenie pre hostí, ale aj manželke pána starostu Stanke Svetlíkovej za upečenú haruľu, ktorá chutila všetkým hosťom, najmä pánu ministrovi.

Ešte raz srdečná vďaka Vám všetkým.

výbor DHZ



Prítomným sa prihovoral aj pán minister Kaliňák, ktorý zdôraznil, že auto nie je dar, ale je to len splácanie dlhu našim hasičom. Mrzelo ho len to, že to nemohlo byť skôr. Mnohí z nás si pomysleli, že radšej neskôr ako nikdy. Potom pán minister, pán starosta a veliteľ DHZ pokrstili auto šampanským a náš pán farár, ktorý sa tiež zúčastnil tohto slávnostného okamihu, posvätil auto a modlitbou vyprosil ochranu pre všetkých hasičov a ich činnosť.

Na záver sa chceme poďakovať aj my ha-

Spoločenské okienko

Opustili nás:

Lubomír Šutka (76)
Miroslav Baran (55)
Milan Huřka (46)



Narodili sa:

Matúš Sekereš
Ela Prievalská
Kamila Holíková
Michaela Končírová



Do stavu manželského vstúpili:

Peter Konýček a Miroslava Blahová
Jaroslav Stupák a Miroslava Fričová
Ing. Pavol Vaník a Tatiana Kosztanková
Milan Cuper a Andrea Šalátová



Detské rybárske preteký

VIII. ročník - Baňa 13. 06. 2015

Občianske združenie MEDRYBROD aj tento rok pri príležitosti MDD usporiadalo už VIII. ročník Detských rybárskych pretekov. Podujatie sa uskutočnilo za pekného slnečného počasia v sobotu 13. 06. 2015.

Malých nadšených rybárov súťažilo tohto roku 33, z toho až 17 dievčat.

Deti spolu ulovili 81 ks pstruhov. Každý súťažiaci si mohol jednu rybu ponechať, čo využili všetci súťažiaci. Tohto roku akoby sa ryby „umúdrili“, jednoducho brali. Pre porovnanie napr. s rokom 2013, keď súťažilo 31 detí, sa ulovilo len 36 ks.

Býva už takmer pravidlom, že víťazom DRP sa stáva dievča. V roku 2013 to bola Natália Klimentová, v roku 2014 Veronika Haviarová a tohtoročná víťazka je útlá dievčinka Nikolka Smidová. Podarilo sa jej uloviť 8 ks pstruha dúhového s počtom bodov 267. Ako druhý sa umiestnil vychýrený rybár Kristián Haviar so šiestimi rybami

Raritou detskej súťaže bol najväčší úlovok Maťa Zemana, kapor o dĺžke 61 cm a váhe 5 kg.

Konečne sa dočkali aj dámy, ktorých sa žiaľ prihlásilo len 7. Najviac sa darilo mladšej panej Márii Padúchovej ml., ktorá zdolala 6 ks „dúhákov“, za čo získala 198 bodov. Ako druhá skončila Anna Bruncliková – Kanaďanka s piatimi rybami a počtom bodov 160. Bronz si zaistila Marta Hrubá, ktorá ulovila 3 ks s 96 bodmi. Spolu sa nám podarilo chytiť 18 ks pstruhov.

Zasluhou štedrých príspevkov sponzorov sme mohli odmeniť všetky súťažiace deti.

Organizátori v prvom rade ďakujú hlavným sponzorom:

MO SRZ Podbrezová, firme Heineken a obci Medzibrod.

Ďalej srdečne ďakujeme:

podnikatelia F. Ivanič & M. Huťka

firma Eltron - Ing. Maslík

Autodoprava S. Lamper

Autodoprava M. Padúch



firma Bačik – Ján Huťka

firma Pichandovci – S. Macula & P. Strážovec

Caffee bar „U mňa“

Klub u Raka

Pohostinstvo „U Bráču“

Pohostinstvo Colnica

Kvetinárstvo V. Petro

p. Viera Smolová

Rybárske potreby TORNÁDO

Ryb. potreby Zvolen

ČSOB – pobočka Banská Bystrica

Myslím, že toto podujatie si môže OZ MEDRYBROD zaradiť medzi ďalšie vydané akcie. Na záver organizátori ďakujú všetkým súťažiacim, ako aj účastníkom pretekov.

A celkom na koniec.....

Možno o rok dovidenia!

PETROV ZDAR

Spracoval: Jarolím Bacúr



a počtom bodov 195. Tretí stupeň víťazov obsadil malý nádejný rybár Simon Gregor, ktorý zdolal 5 ks so 170 bodmi. Prví traja víťazi sa tešili z pekných trofejných pohárov a ďalších hodnotných pozorností.

Por.	Meno	Počet kusov	Body
1.	Nikolka Smidová	8	267
2.	Kristián Haviar	6	195
3.	Simon Gregor	5	170
4.	Sofia Švajková	5	165
5.	Matej Zeman	4	161
6.	David Fekiač	4	136
7.	Nina Piklová	4	134
8.	Anežka Ďuricová	4	132
9.	Marek Flasič	4	130
10.	Teresa Diaková	4	128



**Okresná organizácia SNS Banská Bystrica
a Miestna organizácia SNS Medzibrod**



**Vás pozývajú na 23. ročník
Osláv zvrchovanosti
dňa 18. júla 2015 do areálu
športového ihriska v Medzibrode.**

Program :

- 10,00 h – Futbalový turnaj o pohár starostu obce Medzibrod za účasti mužstiev Revúca, Rakytovce, Slovenská Ľupča, Medzibrod
- 14,00 h – Priateľský futbalový zápas: členovia SNS – „starí páni Medzibrod“
- 19,00 h – Vystúpenie speváka Roba Kazíka
- 20,00 h – Ľudová hudba Paľa Majeríka
- 21,00 h – Slávnostné zapálenie vaty zvrchovanosti
- 22,00 h – Diskotéka – DJ Snopko

O občerstvenie je postarané !

Tešíme sa na Vašu účasť !

Železničný skanzen

Žijeme v 21. storočí, no v niektorých častiach Slovenska to miestami vyzerá, akoby tam zastal čas. Paradoxom je, že tento stav je pre zahraničných turistov natoľko atraktívny, že sú sem ochotní cestovať stovky kilometrov. Jednou z čoraz viac vyhľadávaných atrakcií je aj železničná trať z Banskej Bystrice do Červenej Skaly a ďalej do Margecian (okr. Gelnica), ktorá svojím druhom zabezpečovacieho zariadenia z čias Márie Terézie pripomína skôr muzeálnu trať ako infraštruktúru 21. storočia. Staré vodárenské veže, ručne prestavované výhybky, drevené telegrafné stĺpy, mechanické návěstidla (semafore). K tomu chýba zahraničným fotografom už len nejaký vlak typický pre tento kraj. Okrem tradičného prvomájového vlaku na čiernohronskú železničku do Hronca, išiel 1. mája skoro ráno mimoriadny nákladný vlak Prievidzského



parostrojného spolku, ktorý si objednali nemeckí a rakúski železniční nadšenci. A teraz si zoberte, že takáto jazda stojí každého účastníka pár stovák eur, pričom my domáci tento skanzen využívame na bežnú dopravu do práce, do školy, pri dnešnom sociálnom systéme niektorí dokonca zadarmo. Všetko má svoje pre a proti a málokto

by bol asi povedal, že táto zastaraná pomalá trať dokáže byť niečím atraktívna. Škoda, že táto „nostalgia“ ide na úkor nás tunajších občanov, ktorí ešte nevymenili verejnú dopravu za auto a denne cestujú závažnou rýchlosťou, vo vlakoch rovnakých, v akých sa vozili do školy ešte naši rodičia. Ale to už je na inú tému...

Jozef Huťka

Čierne skládky

Na našom malom Slovensku máme 2 891 obcí, z toho 138 miest. Podľa posledných štatistík životného prostredia sa na tom istom našom malom Slovensku nachádza približne 7000 čiernych skládok odpadu.

Zodpovednosť za ich odstránenie a zabezpečenie, aby skládky znovu nevznikli, je na obciach, ktoré musia zohnať peniaze, pracovníkov a miesto, kam smeti vyvezuť. Toto všetko náš OÚ zabezpečil a počas jarných mesiacov jeho zamestnanci a aktívni pracovníci vyčistili smetisko pri Kríži, na Pšomlaze, na Lesnej ulici. Len popri Hrone spolu vyzbierali 20 vriec odpadu, ktorý následne roztriedili. Momentálne sme teda jedna z mála obcí, ktoré žiadnu čiernu skládku odpadu nemajú.

Vierka Štefančíková: „Rozhodla som sa prihovoriť a priblížiť vám aspoň jednu stránku našej práce. Spolu s mojimi kole-

gami - zamestnanci, aktívni a sezónni pracovníci - robíme poriadok a staráme sa o čistotu obce počas celého roku. Chceme a záleží nám na tom, aby sme tu mali pekné, bolo tu upratané a naša dedina vyzerala dobre. Ale niekedy máme pocit, akoby na našej dedine záležalo čím ďalej tým menšiemu počtu občanov. Celú dedinu sme vyzametali od posypov po skončení zimnej údržby. Samozrejme, sme si pri tom nemohli nevšimnúť ako sa kto zaujíma a stará aj o svoje okolie. Niektorí naši spoluobčania majú domy a dvory ako zo škatuľky. Ale len po plot. Ďalej už len bordel. Aj to o človeku veľa napovie. Naš potok na tom nie je oveľa lepšie. Zdochnuté sliepky, staré kaleráby, sklo, zelený odpad zo záhrad... Ľudia bývajúci okolo potoka - myslíte si, že voda odnesie všetko? Nie je to tak. A pritom nám je úplne jasné, že do

potoka hádže odpad len ten, kto pri ňom býva.

Ale oveľa horšie to bolo pri likvidácii čiernych skládok a pri Hrone. To mi bolo až do zúfania. Našli sme tam fúrik, hrnce, topánky, vrecia domového odpadu, postrekovač - ešte plný a ďalšie „dôkazy“ ľudskej hlúposti. Boli sme tam špinaví, doškriabaní a doudieraní. Mnohí z vás si teraz poviete, že je to naša práca. Áno je, len aby nebola zbytočná... a navyše - príroda je tu pre nás všetkých, chráňme si ju a zanechajme ju našim deťom a ďalším generáciám v lepšom poriadku. Načo sa naše deti v škole učia ako triediť odpad a správať sa v prírode, keď potom maličký žiačik vyjde s mamou z obchodu a ona prvá hodí obal z nanuku na zem - hoci smetný kôš má dva metre pred sebou? Vďaka, slušne povedané, neslušným ľuďom, my robíme stále to isté dookola. Upratujeme. A upratať budeme, pokiaľ budeme tolerovať tých, čo robia neporiadok. Definitívne sa tento problém vyrieši, až keď sa zmení myslenie ľudí. Keď VY, tí čo už máte odpad a smeti naložené v aute alebo ho prevážate iným spôsobom, neodveziete ho na okraj dediny ale zamierite s ním do zberného dvora a uložíte ho do kontajnerov na to určených. Bude vás to stáť tú istú námahu, budete musieť prejsť pomerne rovnakú trasu ale účinok vášho konania bude neporovnateľný. Myslite na to!“

-ks-



Účastníci protifašistického odboja

Naša demokratická spoločnosť bude je na novodobých tradíciách a to: boja za národné oslobodenie r. 1848, zbavenie sa útlatku a pomaly straty národnej identity pomaďarčením, vznik spoločného štátu ČSR (Československá republika), pokračujúce obdobím 2. sv. vojny a vyvrcholené SNP (Slovenským národným povstaním) a porážkou fašizmu.

Je povinnosťou spoločnosti nezabúdať na tých, ktorí s nasadením vlastného života napomohli s ostatnými, ktorí už nie sú medzi nami, ukončiť strašné hrôzy najväčšieho vojnového konfliktu 20. storočia.

Spoločnosť si vysoko váži a morálne oceňuje ešte žijúcich priamych účastníkov protifašistického odboja. Z našej obce Medzibrod bolo udelené vyznamenanie Ministerstva obrany SR s vyznamenaním Ruskej federácie pri príležitosti 70. výročia ukončenia 2. sv. vojny pani **Vendelíne Búdovej**, pánovi **Bartolomejovi Hraškov** a pánovi **Antonovi Trníkovi**. Menovaných pri tejto príležitosti navštívili členovia výboru ZO SZPB a ocenení boli ochotní sa s nami podeliť o svoje zážitky z obdobia spred 70-tich rokov.

Pani Vendelína Búďová, rod. Keríková sa narodila v roku 1927 v Pohronskom Bukovci. V období SNP mala 17 rokov. Na vojnové obdobie si takto spomínala. Keď vypuklo povstanie chlapí z dediny odišli k partizánom a tak pomoc zostala na mladých. Spolu s ostatnými rovesníkmi pomáhala partizánom, ktorí sa skrývali v neďalekých horách. Dvakrát do týždňa vynášali partizánom potraviny, šaty a všetko ostatné, čo potrebovali na prežitie. Chodili v skupinkách po troch – štyroch vždy v noci, aby ich Nemci nechytili. Počas mrazov im omrzli nohy tak, že sa museli liečiť. Okolie a prístupy do lesov boli zamínované. Pri jednom takomto výstupe došlo k výbuchu, čo malo za následok, že čiastočne prišla o sluch a ošedivela. Našťastie črepiny zostali zabodnuté do obsahu plného batoha. Raz ich pri návrate aj chytili Nemci, ju pustili, ale jej spoločník nemal také šťastie. Veľmi ho zbili a odvieďli na výsluch do Medzibrodu, kde po potlačení povstania bola dislokovaná Nemecká jednotka. Čo s ním bolo sa už ďalej nedozvedela. Môžeme sa len domnievať, že skončil v spoločnom hrobe v Kremničke.

V Pohronskom Bukovci sa skrývali generál Golian a Viest, ktorých chceli Nemci chytiť. Vyzvali obyvateľov, aby prezradili ich úkryt a ak sa tak nestane, pohrozili im smrťou. Nakoniec 3. novembra 1944 Nemci zajali generálov povstaleckej armády Goliana a Vies-

ta a odvieďli ich na vypočúvanie. Na druhý deň všetkých obyvateľov Bukovca vyhnali z domov a museli ísť len v tom, čo mali na sebe. Všetko ostatné museli nechať doma. Všetkých ich zhromaždili na školskom dvore. Tak ako boli, ich hnali pod zbraňami do Brusna. V Brusne ich prijala rodina a tu boli až do konca vojny. Fašisti obec z pomsty vypálili dňa 21. februára 1945. Pani Búďová pracovala v partizánskej brigáde Stalin pod vedením generála Jegorova. Je členkou ZO SZPB v Medzibrode od roku 1968.

Pán Anton Trník sa narodil v Osrblí. V období SNP mal 21 rokov. 1. októbra 1943 nastúpil na vojenskú službu do Žiliny, kde bol jeho veliteľom stotník Šlajchard. 15. januára 1944 rozmiestňovali vojakov na stanice



Vendelína Búďová



Anton Trník



Bartolomej Hraško

hlásnej služby (protivzdušnej obrany), tak sa dostal do Zvolena. Úlohou vojakov bolo včas hlásiť nebezpečenstvo pred náletmi, aby sa obyvatelia mohli ukryť do krytov. Nemci mali výkonné zameriavacie prístroje, a preto niekoľko vojakov, medzi ktorými bol aj on, absolvovalo kurz v Drážďanoch. Tesne pred povstaním bol veľký nálet na Dubovú. Pán Trník bol 3. septembra premiestnený na veliteľstvo pozemného vojska do Banskej Bystrice, kde tak, ako vo Zvolene pozorovali ďalekohľadom zo strechy budovy okolie a v prípade náletu vyhlásili vzdušný poplach. Raz Nemci uskutočnili nálet od Urpína na veliteľstvo, ale sa im ho nepodarilo zasiahnuť. Po potlačení SNP išiel pod velením poručíka Raizera spolu s ďalšími 12-timi vojakmi na Donovaly, odtiaľ pokračovali do Korytnice. Od Hladla prichádzali traja Nemci a vyzývali ich, aby sa vzdali, ale príslušníci paradesantnej brigády ich zlikvidovali. Spolu s kamarátom sa dostal až do Jasenia, chcel ísť domov, ale ich chytili Nemci ukrytí za skládkou dreva. Odvieďli ich na Kyslú, odtiaľ do Predajnej, naložili ich na vagóny a viezli ich do zajateckých táborov. Podarilo sa mu prezliecť spolu s kamarátom do civilu a pomaly sa dostali do Podbrezovej a odtiaľ do Hronca. Tu prespal v prvom dome a na druhý deň išiel domov do Osrblia. Do Osrblia 16. januára 1945 prišla nemecká skupina Edelweiss, ktorá predstierala, že sa chce pridať k ruskému veleniu, ale keď ruský veliteľ vyšiel na dvor, Nemci spustili streľbu. 15. februára Nemci obsadili celú dedinu a odvádzali chlapcov. Matka chcela, aby sa skryl, ale vtom vtrhli do domu Nemci a odvieďli ho. Všetkých sústreďovali do krčmy a o piatej ráno odchádzali do Podbrezovej smerom na Banskú Bystricu. Tu sa stretol aj s dvoma bratmi, ktorých tiež odvieďli. Poprosil známeho prednostu stanice, aby im pomohol utiecť. Prednosta sa vybral za Nemcami a požiadal ich, aby mu dali pár chlapcov na odpratanie snehu na stanici. A tak sa aj s bratmi dostal von z vagónu. Ukrývali sa v Dolnej ulici v úkryte. 20. apríla 1945 sa hlásil na vojenskej správe v Brezne. Spolu s ostatnými vojakmi chodili po horách a hľadali nemeckých vojakov. 30. marca 1946 ho prepustili z vojenskej služby. Bojoval pod vedením npor. Štefana Pačesa. Do Medzibrodu sa prisťahoval so svojou rodinou v roku 1960. Členom ZO SZPB je od roku 1988.

Pán Bartolomej Hraško sa narodil v roku 1922 v Medzibrode. V období SNP mal 22 rokov. 1. októbra 1942 nastúpil k výkonnú základnej vojenskej služby v Dolnom Kubíne, kde prešiel výcvikom pešiaka, 1. júla 1943 ►

spomínajú

► odišiel do Bratislavy na vojenskú akadémiu a 1. októbra 1943 bol zaradený do školy pre dôstojníkov hospodárskej správy v Trenčíne, kde zostal až do konca februára 1944. Od marca 1944 bol zaradený na veliteľstvo pozemného vojska – intendancia v Banskej Bystrici. Tu ho zastihlo aj SNP. Ako mladý dôstojník navštevoval bojujúce jednotky, a tak sa stretol so skutočnou realitou, ktorú priniesla vojna. Naskytl sa mu smutný obraz na mŕtvych vojakov. V jednom z nich spoznal svojho spolužiaka a pocit z tohto zistenia bol veľmi citlivý. Staral sa o zásobovanie, zostavoval denné hlásenie o zásobovacej situácii, ktoré doručoval náčelníkovi štábu mjr. Noskovi. Od mjr. Snopku dostal príkaz hlásiť sa u veliteľa práporu Staneka, ktorý ho informoval, že do rána musia premiestniť poľné jatky z Pohorelskej Maše do Brezna. Dostal k dispozícii tri nákladné autá a 20 mužov, ktorí mali nakladať mäso a hotové konzervy na autá, prepraviť ich na železnú stanicu a naložiť do vagónov pre bojujúce jednotky. Keď to oznámil chlapom, dvaja z nich chceli odísť, čo znamenalo neuposlušnosť rozkazu, a tak musel použiť aj výstrahu, no nakoniec zostali všetci. Mäso naložili a náčelník stanice vypravil vlak do

Brezna. Po príchode do Banskej Bystrice hlásil náčelníkovi splnenie úlohy. Ani sa nevybalil a dostal ďalšiu úlohu – ako ubytovateľ mal pripraviť na Donovaloch podmienky pre štáb 1. Československej armády. Pomaly sa nad povstalcami znášali mračná, a tak generál Viest v noci 28. októbra 1944 zvolal dôstojníkov štábu, oboznámil ich so situáciou a oznámil, že SNP vojensky končí. Každý vtedy myslel len nato, ako sa čo najrýchlejšie dostať domov. Jeden z vojakov bol z Bukovca a poznal cestu domov a tak sa dostal do nášho chotára Prielohy – Kopok. Brat mu doniesol civilné šaty a v tých sa dostal domov. Po čiastočnom potlačení SNP špeciálne jednotky nemeckého Wehrmachtu, uskutočňovali honbu na partizánov a na tých, ktorí im pomáhali. Aby ho Nemci neodviedli do zajatia, rozhodol sa spolu s viacerými kamarátmi, že odídu do hôr a v bunkroch prečkajú odchod nemeckej armády. Postupujúca sovietska a rumunská armáda sa v Brezne zastavila, zásoby, ktoré si doniesli sa minuli, a tak museli zísť znova do dediny, nábrať nové potraviny a znova odísť do hôr. Nebolo to však také jednoduché. Nemci strážili aj v noci všetky prístupové cesty z hôr. Spolu s kamarátom využili situáciu, keď sa ešte na Bani pracovalo a spolu s baníkmi zavčas ráno vykročili „Akože do práce“. Stretli aj nemeckých strážcov, a aby neboli podozriví, pozdravili ich baníc-

kym pozdravom „Zdar Boh“ a stráže ich bez zastavenia nechali pokračovať v ceste. Mali šťastie, lebo keby ich boli zastavili a skontrolovali im čo nesú v ruksakoch, mohlo to pre nich skončiť veľmi zle.

Začiatkom marca znova išiel pre zásoby a ráno mal odísť do hôr, ale prebudil ho bubon a hlásnik vyhlásil, že všetci muži vo veku 20 – 30 rokov sa majú zbaliť pretože pôjdu kopať zákopy mimo územia Medzibrodu. Kto nepríde bude zastrelený ako partizán a bude postihnutá aj jeho rodina. Preto odišiel spolu s ostatnými. Pešo išli do Banskej Bystrice, ubytovali ich v budove veliteľstva pozemného vojska, držali ich tu štyri dni, kým pozbierali všetkých chlapcov z okolitých dedín od Zámestia až po Moštenicu. Potom ich odvieďli v dobytých vagónoch do Topoľčan. Tu bol až kým neprešiel front a potom sa po rôznych strastiach vrátil domov. No neostal doma dlho, 27. apríla 1945 nastúpil znova do armády v Martine, v polovici júla bol preložený do Košíc a odtiaľ 30. septembra 1945 bol demobilizovaný. Pán Hraško pracoval na Veliteľstve 1. čsl. armády na Slovensku – intendancia, pod vedením generála Daniloviča a mjr. Snopka. Členom našej ZO SZPB je od roku 1975.

Za svoju činnosť v SNP boli všetci traja odmenení rôznymi vyznamenaniami, pamätnými medailami a medailami za zásluhy.

ZO SZPB Medzibrod

Nezabúdajme!

Rok 1944. Slovensko sa ešte zmiatlo vo vojne. Dúfali sme, že to čím-skôr skončí, no žiaľ, nemecké vojská okupovali Slovensko a naši chlapci bojovali v Slovenskej armáde. No zopár ich spolupracovalo i s partizánmi. Naša dedina teda bola bez chlapov, ale slobodných dievčat tu bolo neúrekom. Jeden deň sedelo pred Kochuľov na lavičkách zo desať žien. Pristavila sa pri nich pomerne čisto oblečená cigánka. Povedala ženám, že má muža na vojne a musí chodiť po žobraní, aby uživila svoje tri deti vykladá z dlaní osudy ľudí, hlavne mladých dievčat. Ženy sa zasmiali a ukázali na dievku v susednom dvore. Cigánka vyšla za ňou a slušne sa jej spýtala, či si dá vyložiť svoj osud. Dievka sa rozosmiala a súhlasila. Cigánka chytila jej dlaň do svojich rúk a začala hovoriť: „Na vašej dlani sú znamienka, ktoré hovoria, že sa vydáte do susednej dediny. Za šikovného človeka, ktorý má záľubu vo zvieratách. Tam budete žiť až do svojej smrti.“ Na to povedala dievča cigánke: „Ási pred mesiacom mi povedala iná cigánka, že sa vydám za richtára a budem veľká boháčka. Nuž, kde je teraz prav-

da?“ Cigánka povedala dievčaťu, aby počkala niekoľko rokov a potom sa situácia vyjasní. Rozlúčila sa s ňou a vbehla do susedného dvora, kde tiež videla dievčinu. Prišla k nej a tá hneď vytrčila ruku, aby cigánka z nej mohla čítať. Tá sa do dlane zahľadela a riekla: „Čaká vás smutné obdobie, ale všetko sa na dobré obráti. Zaľúbite sa do slovenského vojaka, ktorý tiež bude mať milý prístup k vám. Odídete s ním do jeho rodiska a budete sa mať dobre.“ Odišla aj od tejto dievky, prešla mostíkom a hneď vo dvore naproti uvidela dve ženy. Staršiu a jednu mladšiu. Starká nemala záujem o veštenie, ale mladá áno. Veštkyňa chytila jej dlaň a zahľadela sa do nej. Po chvíli ruku pustila a povedala: „Predpoveď budúcnosti vašej susedky od naproti a vás je úplne rovnaká. Aj vy sa zaľúbite do vojaka, ktorý sem príde slúžiť a po vojne si príde po vás.“ Dievča sa zasmialo a povedalo: „Len aby to bola pravda.“ Cigánka sa rozlúčila a pokračovala v ceste. V niektorých domoch nebolo ani duši a v iných len staré ženy. Tak sa dostala do dvora pri vršku, kde bolo len počuť hlasy. Vošla do drevárne a tam

našla otca s dcérou. Hneď sa im prihovorela a poprosila dievča, aby si dala predpovedať budúcnosť. Dievča súhlasilo. Cigánka sa do dlane zahľadela a nezmohla sa ani na slovo. Otec dievčaťa sa jej opýtal: „Čo vás tak prekvapilo, že ste ostala celá zaskočená?“ Ona mu odpovedala: „Vaša dcéra je už tretia osoba, ktorá má pred sebou zvláštnu budúcnosť. Bude ďalšou dievkou z tejto dediny, ktorá sa zaľúbi do vojaka a vydá sa za neho. Verím, že sa dievčatá novej domovine udomácnia a že budú na mňa spomínať v dobrom.“

Verte či neverte, tak sa i stalo. V máji 1945 sa vojna skončila, vojaci poodchádzali do civilu. Ale po týždňoch či mesiacoch sa do našej obce vracali a popýtali naše dievčence o ruky. Boli potom krásne svadby a tí čo sa na nich zúčastnili, ak ešte žijú stále na ne spomínajú. Jedna sa vydala na Horehron, druhá do Nitry a tretia na Muráň. Aj prvá dievka, ktorej cigánka predpovedala, že sa vydá do susednej dediny si tam našla manžela. Čiže, splnili sa všetky cigánkine veštenia. Naschvál som nenapísal mená týchto žien, ani dediny do ktorých sa vydali. Ale prosím všetkých, ktorí poznajú tento príbeh, aby ho vyrozprávali svojim deťom a vnúčatám, aby sa ani na takéto zážitky, ktoré sa udiali v našej dedine nezabúdalo.

Marian Havár

10. výročie úmrtia Prof. Ivana Sokola

Obec si spomína na významnú osobnosť v organovej hudbe. Je ním Prof. Ivan Sokol, organový virtuóz, pedagóg a zakladateľ medzinárodného organového festivalu v Košiciach.

Medzinárodný organový festival Ivana Sokola (MOF) je najstarším organovým festivalom na Slovensku. Zakladateľom a dlhoročným dramaturgom podujatia bol sólista Štátnej filharmónie Košice Ivan Sokol (1937-2005). Organové recitály významných domácich

a zahraničných umelcov sa spočiatku sústreďovali prevažne do Dómu sv. Alžbety, organové koncerty so symfonickým orchestrom do koncertnej sály Domu umenia (kde je od roku 1978 k dispozícii trojmanuálový organ s dvoma hracími stolmi (mechanická a elektrická traktúra). MOF bol 20 rokov integrálnou súčasťou Košickej hudobnej jari, v roku 1991 sa festival osamostatnil a koná sa v úvode koncertnej sezóny Štátnej filharmónie Košice – v druhej polovici septembra.



*** 15.06.1937 Bratislava**

† 02.08.2005 Nemecko

Životopis

Ivan Sokol sa narodil v rodine prominentného slovenského autonomistického politika Dr. Martina Sokola ako tretí syn. Keď mal sedem rokov, jeho otca odvliekli do Sovietskeho zväzu, kde ho väznili štyri roky. Priskoro stratil aj matku. Pevné zväzky kresťanskej rodiny boli celoživotnou posilou pre neho, aj pre jeho bratov. Pod vplyvom neradostných zážitkov raného veku sa formoval jeho vzťah k viere, národu a spravodlivosti, a predsavzatie študovať právo a teológiu. Keď v danom čase a s takou rodinnou anamnézou sa to ukázalo ako neuskutočniteľné, zavážili jeho hudobné predpoklady. V menej ostro sledovanej hudobnej sfére bolo možné jeho prijatie a úspešné ukončenie štúdia organovej hry na Konzervatóriu v Bratislave. Na VŠMU sa nedostal, pretože rektor Andrej Bagar odmietol pripustiť syna predsedu Slovenského snemu na školu. Krátko po tomto neúspechu ho odvelili do povestného PTP. Až v roku 1961 profesor pražskej AMU Jiří Reinberger spoznal jeho veľké nadanie, umožnil mu študovať na vysokej škole.

Významný organista a pedagóg Ivan Sokol v roku 2005 vo veku 68 rokov zomrel náhle v Nemecku. Pochovaný je v Medzibrodě. Bol ženatý s Nemkou Gertrúdou Betka. Patril k špičkovým reprezentantom domáceho i zahraničného interpretačného umenia. Získal mnohé ocenenia medzinárodných organových súťaží, bol členom medzinárodných porôt i profesorom organovej hry na VŠMU v Bratislave. Interpretoval a nahral mnoho významných organových diel všetkých štýlových období do

mácej aj zahraničnej tvorby na Slovensku i v zahraničí. Okrem toho podniatil opravu viacerých historických organov na Slovensku, aby na nich bolo možné koncertovať.

Vzdelanie

- Základy klavírnej hry získal o. i. u Márie Cikkerovej, matky skladateľa Jána Cikkera
- 1952 - 1957 Konzervatórium v Bratislave, organ (Irma Skuhrová)
- 1961 - 1965 Akadémie muzických umení v Prahe (Jiří Reinberger)

Pôsobenie:

- 1960 - 1961 učiteľ na ľudovej škole umenia v Bratislave
- 1964 - 1974 pedagóg organovej hry na Konzervatóriu v Košiciach, kde aj založil oddelenie pre organ (napr. žiaci Vladimír Rusó, Anna Zúriková)
- 1971 zakladateľ Medzinárodného organového festivalu v Košiciach (dlhší čas súčasť Košickej hudobnej jari)
- 1974 sólista Štátnej filharmónie Košice
- od 1995 VŠMU, organový pedagóg (napr. žiak Stanislav Šurin)
- od 1974 sólista Štátnej filharmónie Košice
- 1992 zakladateľ Organových dní Jozefa Grešáka v Bardejove
- 1964 - 1976 organový pedagóg a zakladateľ organového oddelenia na Konzervatóriu v Košiciach
- od 1995 pedagóg organovej hry na VŠMU

Zásluhy:

- Na košickom konzervatóriu založil organovú triedu – v rokoch 1964 - 1977 tu

vychoval celý rad úspešných organistov (o. i. V. Rusó, A. Zúriková, M. Mesíková, E. Dzemjanov a i.).

- V roku 1971 založil Medzinárodný organový festival v Košiciach, ktorý sa na dlhší čas stal súčasťou Košickej hudobnej jari.
- V roku 1992 založil Organové dni Jozefa Grešáka v Bardejove.
- Presadil postavenie koncertného organa v sieni ŠF.
- Participoval tiež na organizácii Humenských organových dní Š. Thomána.
- Viedol letné interpretačné kurzy.
- Inicioval údržbu a podporoval opravu viacerých historických organov na Slovensku, čím ich sprístupnil pre koncertovanie.

Ocenenia:

- 1979 menovaný zaslúžilým umelcom
- 2001 Cena Frica Kafendu za výraznú reprezentáciu slovenského koncertného umenia
- 2012 Cena Fra Angelico - in memoriam
- 2010 Cena Sebastian - in memoriam za prínos k odkazu diela J. S. Bacha

Pocty:

V roku 1998, pri príležitosti osláv Dňa mesta Košice, bol menovaný za Čestného občana mesta Košice - za pedagogickú prácu v odbore organovej hry na konzervatóriu v Košiciach, iniciatívu a vznik Medzinárodného organového festivalu, dlhoročné sólistické pôsobenie na pôde Štátnej filharmónie, Košice a významnú koncertnú činnosť.

Spomienku zostavil: Ing. Ján Greschner

Monitorovanie medveďa

Zdenka Šrotová je študentkou Fakulty prírodných vied UMB v Banskej Bystrici, katedra životného prostredia. Témou jej diplomovej práce bolo Premnoženie medvedov vo vybraných orografických celkoch na Slovensku. V spolupráci Štátnej ochrany prírody s Mestskými lesmi BB v Harmanci sa zúčastnila sčítovania medvedov vo Veľkej Fatre. V Harmanci praxovala a následne sa dostala aj k tomuto výskumu. O tomto - pre ňu vzácnom dni nám povedala:

„Bola som doma, keď som dostala telefonát, že medveď je v kletke a že či sa mám ako dostať do Harmancu? Starký sadol so mnou do auta a zaviezol ma k Sv. Krištofovi pod Donovalmi. Odtiaľ sme sa spolu s ochranármi previezli až ku kletke so spúšťacím mechanizmom. Ako vnadidlo sme použili dubový decht, najskôr sme natreli okolité miesta a potom aj samotnú kletku. Macko, asi 2-3 ročný, bol vo vnútri úplne kľudný ale keď nás uvidel, bol vystrašený a zavýjal. Pracovníci na to určený ho uspal šípkou a počkali sme 10 minút, pokiaľ úplne zaspal. Chlapi ho vybrali z kletky a uložili na sieť. Prebehlo váženie a meranie - dĺžka a šírka prednej a zadnej laby, dĺžka pazúra, obvod hlavy, dĺžka celého tela - od ňufáka po koreň chvosta, výška - od laby po chrbticu. Odoberali mu krv, čo je potrebné pre



monitorovanie chorôb a DNA. Okolo krku mu vystrihali pásik srsti na nasadenie monitorovacieho obojku s vysielaným signálom. Ale macko mal príliš tenký krk, obojok mu bol veľký, určite by ho bol stratil, takže mu ho nemohli založiť. Keby mu ho prispôbovali a obojok skrátili, mohol ho o pár rokov škrtiť a dusiť. Takže dostal len červenú značku s číslom 28 do ucha (to ak by ste ho niekde stretli). Po všetkých týchto procedúrach dostal prebúdzачku a my sme čakali, kým sa preberie. Až po polhodine začal pohybovať očnými viečkami. To sme ešte stáli okolo neho. Keď už začal pohybovať jazykom a kývať hlavou, nasadli sme do áut a pozorovali ho odtiaľ. Párkrát sa zdvihol,

ale zadné nohy ho ešte neposlúchali a tak sa len prevaľoval. Úplne prebratý sa pobral za našim autom. Museli sme písať a kričať na neho, aby zišiel z cesty a pobral sa do lesa.

Bol to pre mňa úžasný zážitok. Myslela som, že sa budem báť, ale tým, že macko bol pomerne malý a všetko prebiehalo pokojne, mala som z toho krásny pocit. Inak by som asi reagovala pri veľkom starom jedincovi. Videla som medveďa úplne zblízka a mohla som sa ho dotknúť. Sledovala som, ako reagoval, keď bol odchytý, ako sa bránil, keď nás videl prichádzať, na našu prítomnosť a naše podnety. Po tejto skúsenosti sa chcem tejto téme venovať ďalej.“

-ks-

Škôlkársky spravodaj

„Svieť slniečko na náš kraj,
nech sa zmení v sladký raj,
nech v ňom rozváňajú kvietky
a nech je tu dobre všetkým!“



Do našej škôlky prichádza leto a s ním aj dni plné slniečka, hier, zážitkov a výletov a kým sa rozbehneme do prázdninových dní, pripomenieme vám, čo sme v našej škôlke zažili. V májových dňoch sme sa svedomito pripravovali na vystúpenie v sále kultúrneho domu s programom ku dňu matiek, detičky sa predstavili pesničkou, scénkou a tančekom, spoločne sme vytvorili darčeky pre mamičky a krátkou básničkou sme ich s láskou odovzdali:

„Tento darček maličký, je pre vás naše mamičky, veď šikovné rúčky máme, preto vám ho z lásky dáme.“

V mesiaci jún sme sa tešili na všakovaké aktivity, najprv sme cestovali vláčikom na

železničnú stanicu do Slovenskej Lupče, kde sa o nás staral a všeličo nám poukázal pán výpravca J. Šalko. Deti dokonca vypravili samé nákladný vlak, s píšťalkou a s naozajstnou čiapkou na hlavu. Opečiatkovali sme hádam všetky lístky, čo na stanici mali a stokrát spustili rampy na kolajniciach. Bol to zážitok a tešíme sa na ďalšie výlety vláčikom.

„Ide vláčik Tralaláčik, vezie deti na koláčik, hop cup, raz, dva, tri zvezieme sa ja a ty...“

V tomto mesiaci sme aj športovali. Mali sme týždeň bicyklovania a deti ukázali čo už všetko o bicykloch vedia. Správne sa obliecť, správne si bicykel pripraviť, a samozrejme ovládať bezpečnosť na ceste. Prešli sme Medzibrodcom ako zdatní cyklisti, posledný deň sme súťažili na školskom dvore, deti predviedli pohybovú zručnosť a nerobili im problémy žiadne prekážky. Zdolali to všetko na výbornú.



„Bicykel, bicykel, dve kolesá má, my na nich prejdeme všetko, čo sa dá, zvládneme cestičku aj prekážku veľkú, nikto sa nebojí a prekvapíme aj pani učiteľku...“

A ešte prišiel jeden veľký deň pre našich predškolákov. Mali sme slávnostnú rozlúčku. Bolo aj ozajstné tablo a slávnostná reč, ako na veľkých školách. Deti - naši predškoláci sa budúci školský rok stanú prvkami na prvom stupni základnej školy. Budú už mať ozajstné úlohy a kopu školských povinností. Držíme im palce a želáme samé jednotky, veľa kamarátov a radosť z každého nového poznania.

„Dovidenia milá škôlka, my už nie sme malí, preč sú chvíle, keď sme všetci poobede spali, nesmiete sa na nás hnevať, nás už čaká škola, utekajme, veď nás leto volá...“

Zvesti zo školy na námestí

Milé detičky, rodičia a priatelia našej Medzibrodskej školičky!

Školský rok nám akosi prirýchlilo skončil. Tento rok sme toho stihli urobiť v škole veľa. Musím skonštatovať, že deti sa snažili počas celého roka a veľa sa toho naučili, o čom svedčia aj parádne známky na vysvedčeniach. Škola však nie je len o vzdelávaní, ale aj o výchove. Na konci šk. roka sme sa dočkali perfektnej odmeny od detí: Ukázali nám, že sa dokážu slušne správať nielen v škole, ale aj ďaleko od nej. Na výlete v Tatrách zdravili všetkých okoloidúcich, dokonca aj otvárali dvere starým ľuďom. Starší žiaci pomáhali vo všetkom mladším a všetci boli takí zlatí, že turisti, ktorí išli okolo nás, sa nás pýtali, odkiaľ sme, že máme také dobré deti. Hrdo sme hlásili, že to v Medzibrode rastú také dobré detičky. V závere mi je až do plaču, keď viem, že 15 múdrych a dobrých detí odíde z našej školy do Brusna, či do Lúbietovej, alebo do



B. Bystrice. Jediné, čo mi dokáže vysušiť slzičky z očí, ktoré sa mi tisia, keď píšem tieto riadky je, že kdekkoľvek pôjdu, budú robiť dobré meno tak našej škole ako aj Medzibrodu. Štvrtáčikovia – prajeme vám celý kolektív zamestnancov ZŠ s MŠ Medzibrod, aby vás vaša chuť do učenia nikdy neopustila a slušné správanie, ku ktorému sme vás celý čas viedli, aby vám ostalo navždy vo vašich srdiečkach. Cmuk!

Ďalší priestor ponechám nádherným básňam – vyznaniam štvrtákov svojim

rodičom. Tieto básne napísali v škole úplne sami. Zarecitovali ich na besiedke a sú také vydarené, že sa oplatí dať im priestor aj v Rakáriku.

Zapozerajte sa aj do fotografií, ktoré zachytávajú krásne momenty z výletu, Besiedky ku Dňu rodiny, Dňu detí a návštevy vojakov zo Zvolenskej základne v našej škole.

Do skorého videnia a čítania v novom školskom roku. ☺

Mgr. Ivana Sumráková



Bibka Kiňová

Usmiata je mamička, z lásky jej kvet dám.
Od narodenia ma vychováva, je to predsa moja mama.
Pre mamičku moju milú, ktorú rada mám,
veľké srdce namaľujem, k sviatku jej ho dám.
Na deň matiek darujem jej, jednu malú básničku,
aby som ju potešila aspoň takto trošičku.
Môj milý otecko, furt ťa rada mám.
Už chýba len máličko: dva božteky na líčko.
Moja milá starká, slniečkom ťa nazývam,
lebo ťa veľmi rada mám.
Aj keď sa nervuješ, lásku mi daruješ,
Starkú len jednu mám, srdiečko jej z lásky dám,
K tomu malá kytička, dva božteky na líčka.



Danielka Padúchová

Mamka a ocko dobrí sú,
vždy nám niečo pekné prinesú!
Pohľad na rodičov je kúzelná vec,
Rodičia, rodičia sú krajší ako svet.
Na výlety ste experti!
Nápady máte také, ako nikto na svete.
Do Tatier a ešte viac, vezmú nás tam 5,6-krát.
Uvaria nám, upečú nám, ešte je toho viac.
Rodičia sú ako slnko, ktoré zatieni aj mesiac.
Asi to viete iba vy, nechcela by som iných, ako ste vy.

Filipko Turňa

Moja milá mamička, bozkám ťa hneď na líčka.
Keď máš chuť na dačo, dáš mi aj tak voľačo.
Za jednotku - keksík veľký, za päťorku - zákaz telky.
Mamina máš pekné vlasy, preto ťa ľúbim asi.
Ty si doma ako kráľ zaslúžiš si ísť aj na bál.

► Hejka Hutková

Mamina a ocino mám vás veľmi rada,
nevymenila by som vás ani za sladkosť zo zlata.
S Jojom sa aj hádame aj sa pekne pohráme.
Mamička moja sladká, si moja najlepšia kamarátka.
S ocinom futbal hrám, aj keď často prehrávam.
Máme aj maličkého Jurka, z postieľky na nás pekne žmurká.
Staré mamy nám vždy pomáhajú, dakedy sa s nami zahrajú.

Miška Hiklová

Moja milá mamička, vždy si pri mne stála,
keď som bola malá, a trochu som sa bála.
Vždy ma bozkáš na líčka, si najlepšia mamička.
Ty môj milý otecko, vždy mi dávaš všetko.
Keď je niečo pokazené, chytíš to - a je to opravené.
Veľa múdrych vecí vieš, ľúbim ťa - aj toto vieš?
Starká moja drahá, vždy si pri mne stála,
a keď som bola malá, vždy si sa o mňa s láskou starala.
A môj starký najlepší rád ma máš, a preto mi vždy niečo dáš.
Ste najlepší dedkovci, viem to aj o polnoci.

Mareček Mařík

Moja milá mamička bozkávam ťa na líčka.
Zo srdca ťa milujem, portrét teba maľujem.
Mama mám rád teba - si úplne ako dar z neba.
Kúpiš jedlo za chvíľočku, čakám ťa len nachvíľočku.
Oco, ty v robote pracuješ, peniaze nám daruješ.
Niektoré si naháš ty, niektoré aj sám dám ti.
Na letecké dni ma vezmeš, potom ma spáť znova vezmeš.
Lietadlá tam vidím lietať, teraz by som tiež chcel lietať.

Marko Ligenza

Mamička ja ťa veľmi ľúbim, preto počúvaj, čo ti teraz sľúbim.
Keď prídeš z práce unavená, moja domáca úloha už bude urobená.
Keď ti s niečím pomôžem, dáš mi božtek na líčko.
Mamička moja, si pre mňa zlatičko.
Mamička naša, si naše srdiečko.
A ja s malou Leuškou ako 2 hviezdičky,
náš tato - mesiačik má dobré srdiečko.
Žiarite na nebi, aj my - Vaše detičky.

Matko Šalko

Moja zlatá mamička, bozkám ťa hneď na líčka.
Zo srdca ťa milujem, srdiečko ti darujem.
Ocino, kladivo vždy zobraj vieš, nikdy to neľutuješ.
Na výlety chodíme, nikdy sa nestratíme.

Petúľko Strážovec

Moja milá mamička, stísaš ma od malička.
Môj milý otecko kúpiš mi vždy všetko.
Moji milí rodičia staráte sa o mňa od malička.
Môj tato maliar veľký je, či som talent po ňom, to otázkou je.
Mamina chodíš so mnou na hokej, vždy tam dačo vyhrajem.
Moja milá mamička, vždy ma bozkáš na líčka.
Môj tato - by mi dal aj zlato.
Môj tato macher v bránke je, nikto také veci nevie.
Moja mamka mladá je, pri práci ma nevyrušuje.
Moji milí rodičia, perlička som vaša najmilšia.



Robko Hutka

Mamča, mamča, mamička, ty si super hviezdička.
Prvú pomoc ty vieš dať, lebo tak musíš pracovať.
Daj mi pusku na líčka a ockovi na viečka.
Ocko doma ako pán, mamča ako pani
a ja váš synček malý, cítim sa s vami ako v raji.
Na hokeje chodievame, lebo stále vyhrávame.
Domov idem s radosťou, hokejisti s mladostou.

Heňka Škrváňová

Mamička - usmiata je každý deň, z lásky jej kvet prinesiem.
Pod srdcom ma nosila, a na rúčkach vozila.
Teraz jej vďačiť chcem, tým jej úsmev čarujem.
Otecko, vždy ma pohladíš na líčko. A ja ti pusku dám
a poviem ti ako ťa rada mám.
Starký, starká ďakujem vám, a veľmi sa s vami rada hrám
a prechádzam.
Moje názvy pre vás mám, teraz ich vám rada dám:
Slniečko, Lásočka, vždy mi povedia, že je to pekná
básnička.

Romanko Haviar

Mama, mama mamička, mám ťa veľmi rád veľmi.
Keď som bol malý, čítala si mi rozprávky.
Keď som dostal jednotku, kúpila si mi cukríky.
Keď som dostal päťku, mal som zaracha.
Keď som bol malý, učila si ma bicyklovať.
A za to ti veľmi ďakujem.

Sofinka Švajková

Mamina a ocino, vy ste vždy dobrí.
Za trojku ma vyhrešíte, za jednotku pochválite.
Za poznámku zákaz dáky, za pochvalu cukrík sladký.
Na výlety chodíme, super sa tam bavíme,
a keď nuda príde, vždy niečo vymyslíte.
Keď bol Maťko ešte malý, na líčka sme ho bozkávali.
Ocino mi pomôže, mračí sa len „akože“.
Mamka, mamka, mamička, dám ti pusku na líčka.
Vy ste lepší ako cukrík sladký, nevymenila by som vás nikdy.

Tomino Romančík

Moja milá mamička, Ty si moje zlatičko.
Pobozkaj ma na líčko a tatinka takisto.
Za päťku mám zaracha, som tvoj jedák jediný.
Vieš sa zvrtať v kuchyni, som tvoj jedák jediný.
Srdiečko máš ako hrom, zahŕňaš ním celý dom.
Ocko, ty si doma ako kráľ. Mamičku si si z lásky vzal.
Tatinko, kučeravé vlasy máš, vždy mi kúsok lásky dáš.
Udelíš mi prácu ako chlap, ja ju spravím tak i tak.
Mamička, ty si ako anjel z neba, znesieš mi aj modré z neba.
Vždy vás veľmi milujem a to nikdy neľutujem.

Vejka Strmeňová

Moja milá mamička, svieti ako hviezdička.
Mamičku len jednu mám, srdiečko jej z lásky dám.
Mamička si ako anjel strážny náš,
anjelské krídla nad nami rozprestieraš.
Ocko, robotu ťažkú často máš,
a predsa sa s nami zabávaš.
Filipko - braček môj maličký
na piesok si brávaš hračky.
Starká zlato nie len v mene má,
ale aj v srdiečku ho ukrýva.



Ako sa darí Medzibrodskému kočovnému divadlu

S hrou „Statky-zmätky od J.G.Tajovského, v réžii Jozefa Zázrivca, ktorú sme našťudovali v divadelnej sezóne 2014/2015 môžeme byť zo strany nášho divadelného súboru naozaj spokojní.

Výber divadelnej hry ako aj dramatizácia bola skutočne veľmi dobrou voľbou vedúceho nášho súboru Jozefa Zázrivca, pretože s touto hrou sme zaznamenali veľmi priaznivý ohlas od publika a zatiaľ sme sa predstavili v 18-tich okolitých obciach nášho regiónu a budeme ešte pokračovať pre veľký záujem zo strany iných obcí v mesiaci september - október 2015.



záujmu človeka, sú medzi nami ľudia ochotní, skromní a predovšetkým ľudskí“, takí ľudia sú aj medzi nami, naši divadelníci, ktorí venujú divadlu veľa zo svojho osobného času a patrí im a taktiež ich rodinám poďakovanie.

Veľkej pocty sa dostalo nášmu divadelnému súboru a to účinkovať na divadelnej prehliadke – „Divadelné dišputy“ venovanej pocte Ctiborovi Filčíkovi v rodisku majstra, herca SND v Dolných Plachtinciach. Zaujímavosťou prehliadky bola tiež beseda s roďákom z Dolných Plachtiniec - Štefanom Kvietikom. Stretnutie a rozhovor s týmto vynikajúcim hercom zanechalo vo všetkých divadelníkoch hlboký dojem. Sme hrdí, že aj touto cestou zviditeľňujeme a šírimo naše obce Medzibrod. **Marta Haviarová**

Medzibrodské kočovné divadlo na základe postupu z regionálnej prehliadky, kde sme sa umiestnili na 1. mieste, úspešne reprezentovalo našu obec na Krajskej prehliadke amatérskych divadelných súborov v Revúcej dňa 2. mája 2015. Prehliadky sa zúčastnilo 14 súborov a kvalitu našej hry ocenila aj odborná porota s veľmi pozitívnou kritikou a my sme sa umiestnili na peknom 2. mieste. Individuálnu cenu získal Tomáš Pohorelec za hudbu v inscenácii našej prezentovanej hry Statky-zmätky.

Tak, ako odznelo z úst riaditeľky Gemersko-malohontského divadla z Rimavskej Soboty - Dariny Kišákovéj: „...Ja si vážim hercov, režisérov, dramaturgov, technikov - všetkých tých, ktorí svoj voľný čas venujú neprofesionálnemu divadlu a robia to z čistej lásky k divadlu. Zvlášť cenné je to dnes, v dobe, kde vládne zákon peňazí a prosté ľudské vlastnosti sa často dostávajú na okraj



Stretnutie futbalových generácií

Šesťdesiatepiate výročie môže byť pre mnohých nezvyčajné, pre priaznivcov medzibrodského futbalu však výnimočné: 65 rokov uplynulo od založenia futbalového oddielu v našej obci a práve v tomto roku dosiahli naši futbaloví Sokoli „Á-čka“ vrchol snahy celého futbalového diania v Medzibrode – postúpili do štvrtej najvyššej futbalovej súťaže na Slovensku.



Futbal v našej obci už nie je záležitosťou len malej skupinky futbalových nadšencov. Na futbalové zápasy chodí u nás v priemere 300 ľudí – starí, mladí, rodiny s deťmi. Futbal sa stal súčasťou celospoločenského života našej obce. Aj preto sa dňa 19.6.2015 uskutočnilo stretnutie futbalových generácií – stretnutie bývalých hráčov, funkcionárov a ďalších činníkov medzibrodského futbalu. A hoci kritériá na výber pozvaných boli ohraničené (rok narodenia 1970 a nižšie, dlhoročné pôsobenie na funkcionárskych a trénerských postoch, hrávanie v žiackom, dorasteneckom družstve a v mužstve dospelých), pozvaných bolo 112 priaznivcov futbalu. Pri takomto počte je možné, že sa na niekoho pozabudlo, za čo sa členovia prípravného výboru všetkým ospravedlňujú.

Na stretnutí boli prítomní aj takí občania našej obce ako 93-ročný Bartolomej Hraško – zakladateľ futbalového oddielu a jeho prvý predseda, 82-ročný Florián Haviar – spoluzakladateľ a prvý tajomník FO, či 80-ročný Karol Prašovský, obyvateľ Košíc, ale srdcom stále Medzibrodčan. Viac ako 70-ročných futbalových fešákov bolo neúrekom: páni Michal Číž st., Jaroslav Majer, Stanislav Hraško, Ján Hrk (pricestoval z Rožnavy), Jozef Smola (žije v Prešove), Dobroslav Sokol st., Milan Huťka, Romuald Petrík a čerstvý sedemdesiatnik Peter Rajčok st. a ďalší.

Medzi hosťami boli páni, ktorí šírili dobré meno medzibrodského futbalu. Juraj Sokol – dorastenecký reprezentant Československa, Vladimír Vaník – hráč prvoligového Trenčína, B. Bystrice, Brezna i Podbrezovej, kde vykonával aj funkciu prezidenta ŽP šport Podbrezová, ďalej Marián Huťka, Drahomír Svoboda a ďalší.

Prítomných bolo 90 hostí, ktorí boli zapísaní a vlastnoručne popísaní do čestnej listiny kroniky TJ Sokol Medzibrod. Medzi nimi boli aj zástupcovia ObFZ z Banskej Bystrice páni Šimko a Túma, prvý tréner futbalového „Á-čka“ v 5. lige p. Pavol Pilko, či zástupca futbalového mužstva Internacionálov VSS Košice p. František Králka, ktorý odovzdal prezidentovi nášho klubu Jozefovi Huťkovi pamätný pohár ako vďaka za udržanie dobrých športovo-spoločenských vzťahov.

Program večera so šarmom a vtipom konferoval Tomáš Pohorelec. V kostýme futbalového rozhodcu síce ukázal hneď na začiatku červenú kartu za údajne dlhý slávnostný príhovor starostovi obce, potom však už všetko prebehlo hladko. Na javisko pozýval postupne, v štyroch viac ako dvadsaťčlenných skupinách pozvaných hostí. Prezident FO a starosta obce im odovzdali spomienkové darčeky: sošku futbalistu s poďakovaním za rozvoj medzibrodského futbalu, vlajočku FO a bulletin, v ktorom jeho tvorcovia Ján Šutka, Július Kalina a Marián Huťka stručne zhrnuli históriu klubu, vyzdvihli dosiahnuté úspechy a všetko to doplnili unikátnymi fotografiami medzibrodských futbalistov.

V prvej skupine ocenených boli tí najstarší matadori futbalu v Medzibrode a za všetkých poďakovali organizačnému výboru, v ktorom pod vedením starostu obce pracovali páni Dobroslav Sokol, Ján Šutka, ktorý bol iniciátorom tejto akcie, Marián Huťka, Ján Hraško – Doriak st., Július Kalina, Jozef Zeman a Ivan Huťka, páni Michal Číž st. a Jaroslav Majer – obaja zaspomínali na časy minulé, pochválili súčasný futbalový stánok – kvalitný trávnik, vynovené kabíny, krásnu tribúnu, či nové striedačky. Poďakovali vedeniu FO a hráčom za dosiahnuté výsledky v 5. lige a hlavne za postup do štvrtej najvyššej súťaže na Slovensku.

Po 2. skupine odmenených sa priamo na javisku, kde bola umiestnená futbalová bránka aj so sieťou vytvárajúca tematickú dekoráciu podujatia, odohral súboj medzi vychýreným strelcom Jožom Fodorom a slávnym brankárom Jožom Fulajtárom. Ten si do brány postavil trojčlenný múr, nie však veľmi dobre, lebo šikovnou, technickou strelou do odkrytého kúta brány dal Jožo Fodor gól. Jeho druhá strela takmer vymietla pavučinu brány. Takmer. Súboj sa teda skončil remízou.

Po tretej skupine ocenených predviedli svoje žonglérske schopnosti páni Miroslav Zázrivec a Jozef Jágerčík. Žiaden hlavičkový maratón nebol, dokázali však, že ešte čo-to z futbalovej abecedy ovládajú.

Po štvrtej skupine ocenených sme spoločne zaspievali známu futbalovú hymnu: „Medzibrodský slávny klub, vyhrá – prehrá...“ Po nej sa už naplno rozbehol diskusný maratón medzi prítomnými. Na dobrú náladu im hrala muzika z Čierneho Balogu pod vedením p. Pančíka a občerstviť sa mohli výborným moravským vínom a dobrotami zo švédskych stolov, ktoré priam nádherne a bohato pripravili pracovníčky OÚ Iveta Ivaničová, Lucia Ďurčíková a Andrea Bellušová, ktorá veľkou mierou prispela k zostaveniu bulletinu. Za prípravu rezňov a chutných pagáčov veľké poďakovanie smeruje k členkám Jednoty dôchodcov – Anne Sokolovej, Viere Compelovej, Zlatici Strmeňovej, Dane Svetlíkovej a tiež Vierke Štefančíkovej a Anežke Hraškovej. Všetkým patrí veľká vďaka za nadmieru vydatú akciu, o čom svedčia aj ohlasy prítomných.

Jaro Majer: „Niečo neskutočné sa vám organizátorom podarilo, prekonal to všetky moje očakávania, za čo vám patrí vďaka a pochvala.“ Jožo Fodor: „Bol som veľmi prekvapený veľkou účasťou bývalých spoluhráčov a nikdy nezabudnem na toto krásne stretnutie.“ Jožo Fulajtár: „Veľkolepé, úžasné stretnutie, čo viac mám povedať – fantázia!“ Zástupca ObFZ p. Šimko: „Zúčastnil som sa viacerých podobných stretnutí toto vaše, však všetky očarilo vysokou účasťou pozvaných hostí, výborným programom, nádhernými pohostením, atmosférou a pohodou medzi pozvanými.“ Ľubo Filip: „Toto stretnutie prevýšilo všetky moje očakávania! Vďaka vám!“

A veľká vďaka patrí aj jemu, lebo jeho firma Cb Ľubomír Filip – obchod, služby, výstavba, s.r.o. ako aj firma Slovaktual, s.r.o. sponzorský prispeli k zabezpečeniu akcie. Veľká vďaka patrí Obci Medzibrod, pracovníckam OÚ a hlavne starostovi obce Pavlovi Svetlíkovi, výboru futbalového oddielu Sokol Medzibrod. Jeho funkcionárom a hráčom želáme veľa úspechov v 4. futbalovej lige, aby o pár rokov bol znovu dôvod na usporiadanie takejto akcie.

Za organizačný výbor Július Kalina ►



► Povedali nám o športovom sviatku

Peter Králka: „Piatkové stretnutie generácií nemalo chybu. Bola to suverénne najlepšia akcia za poslednú dobu. Stretli sme sa futbaloví známi a kamaráti po dlhej dobe, aj keď výrazne pomenení ale vždy bolo na čo spomínať. Spočiatku len so spolu sediacimi pri stole ale postupne sme si prisadli aj k iným hosťom. Zábava bola výborná, program, spev, nálada, celkovo celý večer bol vydařený. Bolo nám dopriate úcty a pozornosti, akú si možno ani nezaslúžime. Návšteva vzácných hokejových hostí hrajúcich zápas v sobotu, len potvrdila, že to bola výborná spoločenská, športová a kultúrna akcia.“

Stano Vaník: „Rád som sa stretol s bývalými spoluhráčmi, podebatili sme o časoch minulých, porovnali s prítomnosťou. Pospomínali sme aj na chlapov, čo už nie sú medzi nami. Organizátorom ďakujem za pozvanie a príjemne strávený čas.“

Ján Šutka: „Samozrejme, že tento športový dvojdeň bude pre mnohých nás na dlho nezabudnuteľným zážitkom. Piatkové krásne stretnutie sa nieslo v znamení spomienok. Pre mnohých už prišla táto akcia neskoro, ale prítomným chlapom sa dostalo zadosťučinenie za roky strávené s futbalom. Bude potrebné ešte veci dotiahnuť do konca a navštíviť chlapov, čo sa pre chorobu nemohli zúčast-

niť. Súčasný ošial' spojený s postupom futbalistov ľudí spája a potom sa prirodzene dajú zorganizovať takéto skvelé a obrovské akcie. Sobotná autogramiáda, zápas s hviezdami, neuveriteľná návštevnosť a atmosféra, to sú veci, ktoré závidí nejedna obec v okolí. Ale v Medzibrode vždy žili skromní a priateľskí ľudia, s ktorými a pre ktorých je radosť tvoriť a stretávať sa s nimi. Ďakujem všetkým zainteresovaným a gratulujem im k zdarnému priebehu podujatia.“

Nataša Klimentová: Keď som dostala pozvánku na spomínanú akciu, nepredpokladala som, že budem aj ja ocenená a to v kategórii – „výberčí daní“ spolu s Tónom Bačíkom. Príjemným spštením celého programu boli súťaže na javisku. Na záver nám Julko Kalina rozdal lístky s textom medzibrodskéj futbalovej hymny, ktorú sme si zaspievali až za doprovodu muzikantov. Ale srdce namiesť som mala až v sobotu na ihrisku. Pekne som si vystála rad na autogramiáde a dala som si podpísať moje fotky s Handzušom a Országhom. Všetci chlapci podali na ihrisku myslím výborný výkon a Riško Zedník exceloval. Moje oči a duša sa veľmi tešili. Za tento krásny zážitok patrí Tomášovi Surovému ako aj všetkým jeho priateľom naše veľké a úprimné poďakovanie.“

Michal Číž st.: „Aktívne som hrával futbal 17

rokov a pri zakladaní klubu v 1950 roku som bol dorastenec. Do A-čka – medzi naše legendy – som prestúpil ako 17-ročný spolu s Jarom Majerom a Slavom Sedliakom. Prijali nás medzi seba aj keď boli o 10 - 15 rokov starší. Pamätným bol brankár Veľšmíd, ktorý svojím záhoráckym dialektom ospravedlňoval každý pustený gól - „šmekol som sa“. Alebo Mikloš Sanitra, po aktívnej činnosti pôsobiaci ako sanitár. V jeho zdravotnej taške mal len pollitrovú fľašu alpy. Dobehol ku zranenému hráčovi, z alpy si odpil, potom počúchal nohu a povedal mu: „a teraz behaj“. Vďaka futbalu som prežil vynikajúcu vojenčinu v Dukle Znojmo. Po návrate domov sme prežívali najkrajšie futbalové obdobie, keď sme postúpili do I.B triedy (krajská súťaž). Hrávali sme v Žiari, Štiavici, Žarnovici, v Šahách. Peňazí nebolo nikdy dosť, ale naši fanúšikovia vždy chodili na zápasy s nami a bolo ich aj za dva autobusy. Tieto všetky spomienky sa mi vynorili na stretnutí futbalových generácií – stretnutí, aké tu ešte nebolo a ktoré sa určite zaradí k tým významným v histórii obce. Musím vyjadriť maximálnu spokojnosť a poďakovať ako starostovi, tak všetkým organizátorom. Každý zo zúčastnených kvitoval tento počin a určite si piatkový večer v myšliach uchováme ako krásne ocenenie našej aktívnej futbalovej činnosti.“ -ks-



Medzibrodské volejbalistky

Volejbalový klub Brusno Kúpele vznikol v roku 2010 a za päť rokov svojej činnosti dosiahol výborné výsledky jednak v tímovej práci ale aj na poli jednotlivkyn.

Vyhodnotenie sezóny 2014/2015, zatiaľ najúspešnejšej v trvaní klubu, prebehlo v Kúpeľoch Brusno 24. júna. Mgr. Alexander Šabo slávnostne všetkých prítomných privítal a postupne vymenoval dosiahnuté úspechy. Dnes má klub 73 členov a popri organizačnom tíme tu hrá 67 dievčat v piatich kategóriách - prípravka, mladšie žiačky, staršie žiačky, kadetky a juniorky.

S pribúdajúcimi skúsenosťami automaticky prichádzajú aj výsledky. Za jeden z významných bolo usporiadanie Školských majstrovstiev Slovenska starších žiačok 22.-23. apríla 2015 narodených 1.1.1999 a mladších. Brusnianske volejbalistky - medzi nimi aj medzibrodské hráčky Kika Haviarová, Viktória Krajčírová, Kika Obuchová a Veronika Muchová sa sem prebojovali ako víťazky krajského kola. Pri účasti 8 družstiev - Bratislava, Skalica, Levice, Nové Mesto nad Váhom, Liptovský Mikuláš, Stropkov, Spišská Nová Ves a Brusno sa turnaj hral v športovej hale Nemecká a v Brusne. Dievčatá vyhrali svoju skupinu so ziskom 6 bodov. Titul získali dievčatá zo Stropkova, druhé boli hráčky Levíc. V boji o tretie miesto Brusno porazilo Nové Mesto nad Váhom 2:0 a odniesli si zaslúžené bronzové medaily. V individuálnom hodnotení



Medzibrodské volejbalistky VK Kúpele Brusno. Zľava: Kika Haviarová, Kika Obuchová, Veronika Haviarová, Viktória Krajčírová, Dominika Ramajová, Veronika Muchová, Lucia Tišliarová

tení bola ocenená ako najlepšia smečiarka Viktória Krajčírová. Gratulujeme. Pohľad na novú generáciu volejbalistiek potešil. Dievčatá sa veľmi snažili a úroveň volejbalu bola výborná. Brusnianska škola bola v súťaži jediná vidiecka škola a spomedzi ostatných zúčastnených s najmladšou volejbalovou históriou.

Čo sa týka ligovej súťaže prebiehajúcej od októbra do apríla, v tej majú mladé volejbalistky tiež výborné zastúpenie. Mladšie žiačky a kadetky dosiahli výborné umiestnenia v oblastných súťažiach ale nestačilo to na postup do celoslovenskej. Zato starším žiačkam a juniorkám sa darilo oveľa lepšie. St. žiačky vyhrali oblasť Stred a na Majstrovstvách Slovenska v Spišskej Novej Vsi sa umiestnili na 5. mieste. Juniorky (Dominika Ramajová, Lucia Tišliarová a Terézia Haviarová) sa do najvyššej slovenskej súťaže prebojovali po prvýkrát a v Leviciach skončili siedme. Ale obrovským úspechom je už len samotná účasť v tak vysokých súťažiach. Málo skúseností v turnajovými súťažami prináša niekedy aj slzy a smútok ale dievčatá si ani neuvedomujú ako veľa dosiahli.

Po ocenení hráčok sa prihovril pán Šabo samotným rodičom, ktorí sú veľmi nápo-

mocní v celom priebehu volejbalového snaženia a hlavne v zabezpečovaní dopravy. Sú tými najlepším fanúšikmi a povzbudzovačmi. Ocenil prístup a snahu okrem iných aj rodín Ramajovcov, Krajčírovcov, Haviarovcov - Dráčíkovcov a Háčikovcov, Muchovcov. Osobitné poďakovanie si vyslúžil Ľuboš Krajčír za jeho foto a video dokumentáciu.

Záver stretnutia patril rozlúčke s Dominikou Ramajovou. Tá sa mimochodom so slovenskou volejbalovou reprezentáciou U19 zúčastnila začiatkom júna medzinárodného turnaja v Talianskom Acqui Therma, kde získali dievčatá 5. miesto. Dominika mení svoje pôsobisko a z Brusna odchádza do BVK Bratislava (bývalý Doprastav), kde ju zlanáril tréner Varga. Za podpory rodičov a trénerov pokračuje vo svojom osobnom raste. Na pamiatku od klubu dostala veľký baner s fotkou celého tímu, s ktorým vyrástla a ktorý bol na začiatku jej volejbalovej cesty.

Všetkým dievčatám prajeme pevné zdravie, úspechy v škole ale najmä húževnatosť na tréningoch a radosť po vyhratých zápasoch. Nech budúci ročník je ešte úspešnejší.

-ks-

Stále aktívne

a to vo viacerých smeroch sú Medity, ktoré sa už ôsmu sezónu pravidelne stretávajú 2-krát do týždňa, aby svoje telá precvičili a ponáhľovali v telocvični starej MŠ. Striedavo sa 15 žien venuje fit loptám a aerobiku, ale takému pomalšiemu - aký vekové zloženie od 54 do 67 rokov umožňuje... Dôležité je, že chcú cvičiť a stretá-

vať sa. Cvičebný rok ukončili posedením pri voňavom gulášiku 24. júna na školskom dvore. Ako samé vravia, najbližšie dva mesiace prázdnin ich čakajú krásne babičkové povinnosti. A tak na chvíľku vymenia stretnutia s kamoškami za radosť s vnúčatami, aby mohli v septembri pokračovať v ďalšej sezóne.

-ks-



Skvelá sezóna

V roku 2015 si náš futbalový klub pripomína 65. výročie svojho založenia a všetci hráči, funkcionári ako aj všetci fanúšikovia medzibrodského futbalu si uvedomovali, že by bolo krásne prispieť k oslavám čerešničkou na torte v podobe postupu nášho družstva do IV. ligy.

Po jeseni to síce vyzeralo na bezproblémový postup, keďže naši chlapci v súťaži jednoznačne dominovali a do jari vstupovali s náskokom 9 bodov pred Pliešovcami. Avšak už úvodný zápas na pôde poslednej Voznice a tesné víťazstvo 3:2 (naše družstvo vôbec prvýkrát v súťaži prehrávalo) ukázali, že to až také ľahké nebude. Súperi sa väčšinou stiahli na vlastnú polovicu s cieľom čo najdlhšie udržať bezgólový stav a naši chlapci mali problém presadiť sa proti sústredenej obrane. Napriek tomu si naši hráči držali až 20 zápasov obdivuhodnú sériu bez prehry, ktorá sa



skončila až po prehre 1:2 na pôde Šalkovej. Medzibrod sa stal tak posledným zo 462 družstiev celého Slovenska v rámci najvyšších 5 líg, ktorý utrpel prehru. Nič to však nezmenilo na tom, že už 3 kolá pred koncom sa po remíze 3:3 na pôde Lieskovca mohli rozbehnúť postupové oslavy, ktoré naozaj stáli za to. V závere sezóny sa naše družstvo muselo vyrovnáť aj s početnými zraneniami, dôsledkom čoho musel napríklad na Čiernom Balogu pri prehre 3:4 odohrať celý zápas v útoku aj brankár Petrík. Napriek tomu dokázalo dohrať súťaž so ctou a v poslednom kole si po remíze 1:1 so Slovenskou Ľupčou udržalo domácu neporaziteľnosť a hostia tým pádom vypadli do 1. triedy. Porovnanie s jesennou časťou (35 bodov, skóre 51:8) ukázalo, že jarná výkonnosť poklesla (25 bodov, skóre 27:17). Netreba teraz určite zaspáť na vavrínoch a poctivo sa pripraviť na novú sezónu, kde budú určite kvalitnejší súperi a naše družstvo čaká takisto debut v Slovenskom pohári.

K skvelej sezóne nášho klubu prispeli aj dorastenci, ktorí sa po úvodnej nešťastnej prehre 1:2 v Kremničke (zahodená penalta a inkasovaný gól v závere) dokázali neuveriteľne chytiť a zvyšných 10 zápasov do konca súťaže vyhrali. Vynikajúcu jarnú časť zakončili domácim víťazstvom 3:0 nad Slovenskou Ľupčou, ktorej tak vrátili rovnakú porážku z jesene a v konečnom poradí sa umiestnili na krásnom 3. mieste. Na chlapcoch sa začala postupne prejavovať systematická práca trénera Andreja Smidu. Z vekových dôvodov končí v doraste iba 1 chlapec, takže je tam predpoklad

dobrých výsledkov aj v ďalšom súťažnom ročníku.

Družstvo prípravky odohralo počas jarnej časti viacero turnajov, ale konečnú tabuľku sa mi nepodarilo nájsť ani na stránke okresného futbalového zväzu. Potešujúci je veľký záujem najmenších adeptov medzibrodského futbalu a veľké poďakovanie patrí Ľubovi Huťkovi, ktorý sa im oddane venuje.

Na záver sa chcem v mene celého výboru futbalového klubu poďakovať všetkým funkcionárom, hráčom, sponzorom a fanúšikom, ktorí prispeli akoukoľvek mierou k skvelej sezóne 2014/2015 ktorá bola čerešničkou na torte k pekným oslavám 65. výročia založenia nášho futbalového klubu.

(ihu)

Žreb ročníka 2015/2016

Kolo	A družstvo	Dorast
1. Kolo	Kováčová (doma)	Jasenie (vonku)
2. Kolo	Revúca (vonku)	Selce (doma)
3. Kolo	Divín (doma)	Slov.Ľupča (vonku)
4. Kolo	Poltár (vonku)	Šáľková (vonku)
5. Kolo	Hriňová (doma)	Kremnička (doma)
6. Kolo	Pliešovce (vonku)	Pliešovce (vonku)
7. Kolo	Filakovo (doma)	Žarnovica (doma)
8. Kolo	Málinec (doma)	Hel'pa (vonku)
9. Kolo	Badín (vonku)	B. Štiavnica (doma)
10. Kolo	Veľký Krtíš (doma)	Selce (vonku)
11. Kolo	Zvolen B (vonku)	Očová (doma)
12. Kolo	Slov. Ľarmoty (doma)	Prestavky (vonku)
13. Kolo	Vinica (vonku)	Kováčová (doma)
14. kolo		Lovča (vonku)
15. kolo		Kremnica (doma)

V. liga dospelí skupina C

1. Medzibrod	26	18	6	2	78:25	60
2. Pliešovce	26	16	5	5	55:29	53
3. Šáľková	26	16	4	6	60:21	52
4. Repište	26	11	7	8	45:43	40
5. Štiav.Bane	26	12	2	12	53:54	38
6. Hrochot	26	10	8	8	34:37	38
7. Lieskovec	26	8	10	8	45:44	34
8. Priečhod	26	9	7	10	26:45	34
9. Č.Balog	26	9	6	11	43:47	33
10. Podlavice	26	9	3	14	46:50	30
11. Sásová	26	7	8	11	37:55	29
12. Sl.Ľupča	26	7	8	11	35:44	29
13. Bacích	26	6	2	18	33:55	20
14. Voznica	26	4	4	18	30:71	16

IV. liga dorast skupina C

1. Dobrá Niva	22	16	1	5	76:24	49
2. Slov.Ľupča	22	15	1	6	67:34	46
3. Medzibrod	22	15	0	7	69:32	45
4. Bzovík	22	14	1	7	82:31	43
5. Kremnica	22	14	1	7	61:30	43
6. Kremnička	22	13	1	8	52:38	40
7. Selce	22	13	0	9	87:50	39
8. Pliešovce	22	11	2	9	50:50	35
9. Viglaš-Pštruša	22	6	0	16	40:78	18
10. Lovčica-Trubín	22	5	0	17	43:124	15
11. Kováčová	22	4	0	18	30:84	12
12. Kriváň	22	2	1	19	25:107	7